

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Ewa Śliwa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,
w sprawie **M.K.**

skazanego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 listopada 2025 r.

kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 1647/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Myślenicach

z dnia 19 lipca 2023 r., sygn. akt II K 539/22,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

Jarosław Matras Piotr Mirek Barbara Skoczowska

Sąd Rejonowy w Myślenicach wyrokiem z dnia 19 lipca 2023 r., sygn. akt II K 539/22, uznał oskarżonego M.K. za winnego tego, że:

„będąc prokurentem spółki B. Sp. z o. o. NIP: [...], będącej podatnikiem podatku od towarów i usług, działając w warunkach czynu ciągłego, w okresie od 18.07.2013 r. do 24.01.2014 r. podał nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w M. w dniach 18.07.2013 r., 24.10.2013 r., deklaracjach dla podatku od towarów i usług YAT-7K za II, III kwartał 2013 roku oraz w złożonych w dniach 25.11.2013 r., 19.12.2013 r., 24.01.2014 r., deklaracjach dla podatku od towarów i usług YAT-7 za miesiące październik, listopad i grudzień 2013 roku, poprzez nienależne odliczenie podatku naliczonego, czym naraził na uszczuplenie w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 1.663.430,00 zł, stanowiącej należność publicznoprawną dużej wartości i naruszył art.86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług”

tj. za przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s., za które wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 170 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 złotych.

Tym samym wyrokiem Sąd rozstrzygnął w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonej E.H.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł obrońca oskarżonego M.K., zaskarżając go w całości, zarzucając szczegółowo opisane naruszenie art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., błąd w ustaleniach faktycznych oraz niewspółmierność kary.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 1647/23, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego M.K. zaskarżając go w całości, zarzucając:

„obrażę art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wynikającą z udziału w składzie orzekającym Sądu Okręgowego w Krakowie Sędziego Sądu Okręgowego X. Y. powołanej

na ten urząd w dniu [...] 2020 r. przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z 8 grudnia 2017 r. oraz Sędziego Sądu Okręgowego X.1 Y.1 powołanego na ten urząd w dniu 4 maja 2023 r. przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z 8 grudnia 2017 r., co skutkowało nienależytym obsadzeniem składu orzekającego Sądu Odwoławczego”.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator pełniący funkcję Prokuratora Rejonowego w Myślenicach wniósł o oddalenie kasacji.

Na rozprawie kasacyjnej w dniu 13 listopada 2025 r., prokurator Prokuratury Krajowej poparła kasację obrońcy w zakresie odnoszącym się do zarzutu związanym z udziałem w składzie sądu odwoławczego SSO X.1 Y.1

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację należało uwzględnić, a w związku z tym uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Skarżący podniósł w kasacji jeden zarzut, który dotyczył zaistnienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Nienależyta obsada sądu miała wynikać z zasiadania w składzie Sądu odwoławczego sędziów: X. Y. oraz X.1 Y.1

Nie ma potrzeby w tym miejscu szczegółowo wykazywać tego, że nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi m.in. wówczas, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (uchwała składu połączonych Izb Sądu

Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20). Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał również, że każdy skład Sądu Najwyższego jest tą uchwałą związany, bez względu na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2020 r., sygn. akt U 2/20, oraz inne późniejsze rozstrzygnięcia TK lub zmiany ustaw o Sądzie Najwyższym.

Dwie istotne kwestie, które wynikają z cytowanego fragmentu uchwały to wadliwość procedury powoływania sędziów z udziałem nieprawidłowo ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa od 2018 r. oraz konieczność ustalania każdorazowo (*in concreto*), czy zasiadanie w składzie sądu przez sędziego powołanego na urząd w procedurze z udziałem wadliwie ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa spełnia chociażby w minimalnym stopniu kryterium niezawisłości i bezstronności. Poza stwierdzeniem, że sędzia został powołany na stanowisko sędziego sądu powszechnego w wyniku konkursu przed wadliwą Krajową Radą Sądownictwa, niezbędna okazuje się weryfikacja okoliczności towarzyszących temu powołaniu oraz następujących po powołaniu, które obiektywnie (w społecznym odbiorze) mogłyby podważyć gwarancje bezstronności i niezawisłości składu orzekającego.

Należy również odnotować powszechnie znany fakt, że wadliwość procesu powoływania sędziów została potwierdzona w wielu orzeczeniach organów międzynarodowych, w tym Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Zarówno sędzia X. Y., jak i sędzia X.1 Y.1, uzyskali stanowiska sędziów Sądu Okręgowego w Krakowie w procedurze z udziałem wadliwie powołanej Krajowej Rady Sądownictwa (odpowiednio: uchwała KRS nr [...] z dnia [...] 2020 r. – sędzia X. Y.; oraz uchwała KRS nr [...] z dnia [...] 2022 r. – sędzia X.1 Y.1). Oznacza to, że należy w ich przypadku ustalić *in concreto*, czy sąd z ich udziałem spełnia wymóg minimum bezstronności i niezależności.

Sędzia X. Y. w 1995 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. W 1998 r. złożyła egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. Z dniem 1 czerwca 1999 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie, a

1 września 1999 r. została przeniesiona na stanowisko asesora sądowego w Sądzie Rejonowym dla Krakowa- Nowej Huty w Krakowie. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia [...] 2001 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego dla Krakowa- Nowej Huty w Krakowie. Od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2012 r. pełniła funkcję Zastępcy Przewodniczącego [...] Sądu Rejonowego dla Krakowa- Nowej Huty w Krakowie. Na podstawie delegacji w trybie art. 77 § 9 p.u.s.p. orzekała od stycznia 2011 r. w IV Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w Krakowie, a następnie w VI Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w Krakowie. Od 1 maja 2014 r. była delegowana przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia czynności sędziego w VI Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w Krakowie, przy czym od 1 maja 2016 r. była to delegacja na czas nieokreślony. Jak już wskazano, uchwałą Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z dnia [...] 2020 r. przedstawiono wniosek o powołanie X. Y. na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie. Postanowieniem z dnia [...] 2020 r. Prezydent RP powołał ją na to stanowisko.

Jak wynika z opinii sędziego wizytatora do spraw karnych Sądu Okręgowego w Krakowie, B.S., która została sporządzona w związku z ubieganiem się sędzi X. Y. o stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie, „ocena pracy kandydatki wypada korzystnie”, a „wydajność jej pracy nie nasuwa żadnych wątpliwości”. W konkluzji opiniujący stwierdził, że kandydatura X. Y. zasługuje na rekomendację na stanowisko sędziego sądu okręgowego.

Na posiedzeniu Kolegium Sądu Okręgowego w Krakowie w dniu 1 czerwca 2020 r. sędzia X. Y. uzyskała 6 głosów „za”, 11 głosów „przeciw” i 3 głosy „wstrzymujące się”, przy 1 głosie „nieważnym”. W trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa [...] 2020 r. na kandydaturę tej sędzi oddano 12 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 5 głosów „wstrzymujących się”, w rezultacie czego kandydatura ta uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów.

Należy jednocześnie odnotować, że w 2022 r. sędzia X. Y. udzieliła poparcia sędzi D.W. jako kandydatce na członka Krajowej Rady Sądownictwa.

Bez wątpienia powyższa okoliczność zasługuje na jednoznacznie negatywną ocenę, zwłaszcza zważywszy na fakt, że podpisanie listy poparcia nastąpiło po wydaniu przez Sąd Najwyższy i trybunały europejskie szeregu orzeczeń, w których

wyraźnie wskazano na wadliwość Krajowej Rady Sądownictwa od 2018 r. Rzecznik jednak w tym, że udzielenie poparcia sędzi D.W. nastąpiło już po uzyskaniu nominacji na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie, a zatem nie miało wpływu ani na uzyskanie poparcia Krajowej Rady Sądownictwa, ani na powołanie przez Prezydenta RP. Istotne jest także to, iż sędzia X. Y. nie uzyskała jakichkolwiek stanowisk kierowniczych, które można by wiązać z faktem złożenia podpisu na liście poparcia dla sędzi D.W..

Podsumowując, pomimo udziału sędzi X. Y. w wadliwej procedurze przed Krajowej Rady Sądownictwa – który należy uznać za niezgodny z zasadami etycznymi wiążącymi sędziego – Sąd Najwyższy nie dopatrył się takich okoliczności, które *in concreto* powodowałyby utratę przez sąd z udziałem tej sędzi przymiotu niezależności i bezstronności.

Nienależyta obsada Sądu Okręgowego w Krakowie wynikała natomiast z zasiadania w składzie tego sądu sędziego X.1 Y.1

Sędzia **X.1 Y.1** ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] w 1997 r. z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W maju 2001 r. – po odbyciu aplikacji sądowej – złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 6 sierpnia 2001 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia [...] 2003 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie. Od dnia 1 kwietnia 2004 do 31 marca 2005 r. pełnił obowiązki Zastępcy [...] Wydziału Karnego tego Sądu, a od 1 lipca 2006 r. do 31 grudnia 2009 r. obowiązki Przewodniczącego [...] Wydziału Grodzkiego z siedzibą w Czernichowie (k. 119-124 akt SN).

Na przełomie 2017 i 2018 r. podpisał listy poparcia dla następujących sędziów kandydujących na członków Krajowej Rady Sądownictwa: J.D., J.K. i J.M.

Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia [...] 2018 r. sędzia X.1 Y.1 został na podstawie art. 77 § 1 pkt 1 p.u.s.p. delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia czynności sędziego w IV Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w Krakowie na okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. (decyzja [...] – k. 158 akt SN).

Zarządzeniem z dnia [...] 2019 r. ówczesna Prezes Sądu Okręgowego w Krakowie D.W. powołała sędziego X.1 Y.1 do pełnienia obowiązków Koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych.

Od 9 grudnia 2019 r. został delegowany przez Ministra Sprawiedliwości Z.Z. – na czas nieokreślony – do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości i powierzono mu obowiązki Zastępcy Dyrektora Departamentu Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych.

Zarządzeniem z dnia [...] 2019 r. został powołany przez Ministra Sprawiedliwości na członka Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu [...] z siedzibą w Krakowie. Z kolei zarządzeniem z dnia [...] 2019 r. Minister Sprawiedliwości powołał sędziego na członka Komisji Egzaminacyjnej nr [...] do przeprowadzenia egzaminu [...] w 2019 r. z siedzibą w Krakowie. Następnie, zarządzeniem z dnia [...] 2020 r. został powołany przez Ministra Sprawiedliwości na członka Komisji Egzaminacyjnej Nr [...] do spraw aplikacji [...] przy Ministrze Sprawiedliwości z siedzibą w Warszawie. We wszystkich trzech przypadkach sędzia X.1 Y.1 był członkiem komisji jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości.

Sędzia X.1 Y.1 przystąpił do konkursu na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie ogłoszonego w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. 769.

W tym samym czasie, w 2021 r., podpisał listę poparcia dla kandydatki na członka Krajowej Rady Sądownictwa I.B.

Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia [...] 2021 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie powołania Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury sędzia X.1 Y.1 został powołany w skład Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr [...] z [...] 2021 r. przedstawiła wniosek o powołanie sędziego X.1 Y.1 do popelnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w Krakowie. W posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa uczestniczyło troje sędziów, którym w 2018 r. sędzia X.1 Y.1 udzielił poparcia (sędziowie: J.D., J.M., J. K. – k. 125 akt SN). Uchwała ta została zaskarżona przez kontrkandydatkę w konkursie, sędzię X.2 Y.2 Następnie, w dniu 12 stycznia 2022 r., sygn. akt I NKRS 118/21, Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

działająca przy Sądzie Najwyższym uchyliła zaskarżoną uchwałę i przekazała sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpatrzenia.

Na przełomie 2021 i 2022 r. sędzia X.1 Y.1 udzielił poparcia następującym sędziom kandydującym na członków Krajowej Rady Sądownictwa: K.C., J.M., K.F., D.W., R.P. oraz P.S.

Niedługo później, uchwałą z dnia [...] 2022 r., nr [...], Krajowa Rada Sądownictwa ponownie przedstawiła Prezydentowi RP wniosek o powołanie sędziego X.1 Y.1 do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w Krakowie. W posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa w dniu [...] 2022 r. uczestniczyli sędziowie-członkowie KRS, którym wcześniej sędzia X.1 Y.1 udzielił poparcia jako kandydatom do KRS: P.S., K.C., J.D., J.M., J.K., D.W. oraz R.P. (k. 137 akt SN). Prezydent RP powołał sędziego X.1 Y.1 na to stanowisko postanowieniem z dnia [...] 2023 r.

Jeszcze w 2022 r., pismem z dnia [...] 2022 r. podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości K.F. delegowała sędziego X.1 Y.1 do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa od dnia 18 lipca 2022 r. na czas nieokreślony (k. 168 akt SN). W Biurze Krajowej Rady Sądownictwa pełnił funkcję [...]. Ze względu na powyższe z dniem 17 lipca 2022 r. ustała delegacja sędziego X.1 Y.1 do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości (k. 167 akt SN). Po powołaniu sędziego X.1 Y.1 na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie, pismem z dnia [...] 2023 r. podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości K.F. utrzymała w mocy decyzję z dnia [...] 2022 r. w przedmiocie delegowania sędziego X.1 Y.1 do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa na czas nieokreślony, z zachowaniem dodatku funkcyjnego i specjalnego w dotychczasowej wysokości. Decyzją z dnia [...] 2024 r. Minister Sprawiedliwości A.B. odwołał sędziego X.1 Y.1 z delegacji do Biura KRS.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w Krakowie wyrokiem z dnia 22 września 2014 r., sygn. akt ASD [...], uznał sędziego X.1 Y.1 za winnego tego, że w okresie od stycznia 2011 r. do dnia 13 grudnia 2013 r., bez zawiadomienia Prezesa Sądu Okręgowego we właściwym terminie o zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia na stanowiskach dydaktycznych prowadził wykłady z różnych przedmiotów prawnych w różnych

instytucjach dydaktycznych i organizacjach, a także tego, że w okresie od czerwca 2011 r. do marca 2014 r., jako sędzia Sądu Rejonowego, nie sporządził w terminie ustawowym 14 dni uzasadnień pisemnych wyroków w kilkudziesięciu sprawach karnych i wykroczeniowych. Z treści uzasadnienia wyroku wynika, że w okresie objętym drugim z zarzutów obwiniony nie sporządził w wymaganym, czternastodniowym terminie, pisemnych motywów wydanych przez siebie orzeczeń w 87 sprawach, w tym w 60 sprawach „K” i 27 sprawach „W”. Zakres przekroczenia terminów był różny: od 20 do 158 dni (k. 13 akt SN). W związku z przypisanymi przewinieniami dyscyplinarnymi Sąd Dyscyplinarny wymierzył sędziemu X.1 Y.1 karę dyscyplinarną upomnienia. Po rozpoznaniu odwołania Ministra Sprawiedliwości Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce wymierzonej kary dyscyplinarnej wymierzył kary dyscyplinarne upomnienia za każde z przewinień służbowych przypisanych X.1 Y.1

Jak wynika z treści uzasadnienia wyroku Sądu Dyscyplinarnego, sędzia X.1 Y.1 przyznał się do zarzutu braku sporządzenia w terminie uzasadnień wyroków, wskazując, że „zachowanie terminowości w sporządzaniu pisemnych motywów podejmowanych przez niego rozstrzygnięć zawsze stanowiło dla niego trudność i nie jest w stanie wskazać na żadne okoliczności, które mogłyby usprawiedliwić dopuszczanie się zwłoki w tym zakresie” (k. 14 akt SN). Warto przy tym odnotować, że już w 2005 r. Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie SSO E.M. nie wystąpiła o ponowne powołanie na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego Wydziału [...] Karnego tego Sądu sędziego X.1 Y.1, który dotychczas pełnił tę funkcję, „bowiem zarówno w [jej] ocenie, jak i ocenie Przewodniczącego Wydziału [...] Karnego, dotychczasowy wkład pracy Pana Sędziego, a w szczególności jego niewielkie zaangażowanie w wykonywanie powierzonych obowiązków, brak dyspozycyjności w godzinach pracy obowiązujących osoby pełniące funkcje, zaległości w wykonywaniu poszczególnych zadań, w tym w zakresie terminowości sporządzania uzasadnień, sprawiają, iż nie daje on gwarancji należytego sprawowania tych obowiązków w przyszłości” (k. 154 akt SN). Także w 2007 r. Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie SSO E.M. wskazywała na występujące w odniesieniu do sędziego X.1 Y.1 „uchybień w pracy

orzeczniczej, polegające głównie na nieterminowości sporządzania uzasadnień” (k. 155 akt SN).

Na podstawie całości powyższej analizy można postawić następujące wnioski.

Nie ulega wątpliwości, że punktem zwrotnym w karierze zawodowej sędziego X.1 Y.1 było podpisanie list poparcia dla kandydatów na członków KRS po zmianach dokonanych ustawą z 2017 r. Wypada przypomnieć, że podpisywanie list w 2018 r. odbyło się w warunkach powszechnego bojkotu środowiska sędziowskiego. Wiedzą powszechną było (co potwierdziły następnie opublikowane zgłoszenia do KRS), że podpisanie list zamknęło się w bardzo wąskiej grupie sędziów, z których zdecydowana większość w kolejnych latach w szybkim tempie awansowała i obejmowała stanowiska kierownicze. Okres, w którym sędzia X.1 Y.1 zdecydował się swoim działaniem legitymizować proces dekonstytucjonalizacji wymiaru sprawiedliwości, to czas uzyskiwania profitów zawodowych zależnych od dyskrejonalnej decyzji Ministra Sprawiedliwości.

W 2018 r., kiedy sędzia X.1 Y.1 udzielił poparcia trzem kandydatom do KRS, został delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia czynności sędziego w Sądzie Okręgowym w Krakowie. Niedługo później, w 2019 r., uzyskał stanowisko Koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych, a jeszcze w tym samym roku – w ramach delegacji udzielonej przez Ministra Sprawiedliwości został Zastępcą Dyrektora Departamentu Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych, Dyrektorem tego Departamentu był wówczas D.P. Udzielenie delegacji do sądu wyższego rzędu oraz do Ministerstwa Sprawiedliwości nastąpiło pomimo ukarania sędziego X.1 Y.1 karą upomnienia za popełnienie dwóch deliktów dyscyplinarnych (które wówczas nie uległy jeszcze zatarciu; zatarcie nastąpiło dopiero w 2020 r. – art. 124 § 2 p.u.s.p.). W 2019 i 2020 r. Minister Sprawiedliwości trzykrotnie ustanawiał go swoim przedstawicielem jako członka komisji przeprowadzających prawnicze egzaminy zawodowe.

Bezpośrednio po zatarciu kar dyscyplinarnych sędzia X.1 Y.1 wziął udział w konkursie na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie. Z przystąpieniem do konkursu przed KRS w 2021 r. zbiega się czasowo podpisanie kolejnej listy poparcia do KRS, a także uzyskanie stanowiska w Radzie Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury (w czasie, gdy dyrektorem KSSiP był D.P.). W

sytuacji, w której chronologicznie pierwsza – korzystna dla sędziego X.1 Y.1 – uchwała KRS została uchylona przez Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, sędzia X.1 Y.1 udzielił w 2022 r. poparcia siedmiu kandydatom na członków KRS. Wszystkie te osoby uczestniczyły następnie w posiedzeniu KRS dotyczącym ponownego rozpatrzenia kandydatury sędziego Y.1 na sędziego sądu okręgowego. Rozstrzygnięcie w przedmiocie tej kandydatury okazało się ponownie korzystne dla sędziego X.1 Y.1 Niedługo po uzyskaniu rekomendacji KRS sędzia X.1 Y.1 został Szefem [...] – ponownie na podstawie dyskrejonalnej decyzji Ministra Sprawiedliwości.

Wyraźnie zatem trzeba zaznaczyć, że sędzia X.1 Y.1 zarówno uczestniczył w wadliwej procedurze przed Krajową Radą Sądownictwa, jak i współdziałał z sędziami kandydującymi w złej wierze na członków wadliwie utworzonej Krajowej Rady Sądownictwa. Odkryło się to nie tylko w sytuacji, w której środowiska prawnicze w Polsce sygnalizowały wątpliwości konstytucyjne (2017-2018 r.), ale także wówczas, gdy sądy międzynarodowe notorycznie stwierdzały tę wadliwość (począwszy od wyroku TSUE z 5 listopada 2019 r.), a Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się na temat wadliwości składu Krajowej Rady Sądownictwa (począwszy od uchwały składu połączonych Izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20).

Należy zatem stwierdzić, że okoliczności rozpatrywane łącznie: złożenie wielokrotnie podpisów na listach poparcia do Krajowej Rady Sądownictwa od 2018 r.; uzyskanie delegacji do Sądu Okręgowego w Krakowie i do Ministerstwa Sprawiedliwości w sytuacji, gdy kary dyscyplinarne wymierzone sędziemu Y.1 nie uległy jeszcze zatarciu; uzyskiwanie stanowisk w Ministerstwie Sprawiedliwości, Sądzie Okręgowym w Krakowie oraz w Krajowej Radzie Sądownictwa zależnych od Ministra Sprawiedliwości i Prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie, powiązane są z udziałem w procedurze powołania na urząd sędziego sądu okręgowego wadliwie ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa. To zaś prowadzi do stwierdzenia, że sąd z udziałem sędziego X.1 Y.1 nie spełnia gwarancji minimum bezstronności i niezawisłości.

Sędzia X.1 Y.1 nie tylko akceptował działania władzy ustawodawczej i wykonawczej mającej na celu instrumentalne wykorzystanie władzy sądowniczej,

„wydrażenie” instytucji państwa prawnego z ich ustrojowych funkcji (vide modelowo: Trybunał Konstytucyjny), chaos prawny oraz podporządkowanie sądownictwa interesom politycznym, ale również swoimi działaniami afirmował uzależnienie sądów od władzy wykonawczej. Nie ulega wątpliwości, że wszystkie kolejne awanse i stanowiska sędziego X.1 Y.1 uzyskał w następstwie podpisania list poparcia do organu obciążonego licznymi wadami konstytucyjnymi. Podpisanie list zamknęło się zresztą w bardzo wąskiej grupie sędziów, z których zdecydowana większość w kolejnych latach w szybkim tempie awansowała i obejmowała stanowiska kierownicze. Dokonało się to w szczególności pomimo ciężącego wówczas na sędzim X.1 Y.1 wyroku sądu dyscyplinarnego, w którym stwierdzono popełnienie przez niego przewinień dyscyplinarnych.

Szczególnego podkreślenia wymaga to, że działanie legitymizujące naruszenia prawa dokonane przez ówczesnych przedstawicieli władzy ustawodawczej i wykonawczej było równoznaczne z osiągnięciem przez sędziego X.1 Y.1 nie tylko realnych korzyści osobistych (awanse i stanowiska; zmniejszony przydział spraw), ale również majątkowych. Przykładowo, w związku z powołaniem do pełnienia funkcji Koordynatora [...] został przyznany mu dodatek funkcyjny w kwocie 904 zł miesięcznie (k. 161 akt SN). Delegacja do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości wiązała się z uzyskaniem dodatku z tytułu pełnionej funkcji w wysokości 0,8 mnożnika podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, a ponadto – z uzyskaniem dodatku specjalnego w wysokości 45% sumy wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego miesięcznie brutto (k. 165 akt SN). Z kolei delegując sędziego X.1 Y.1 do Biura KRS podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości K.F. przyznała mu na czas delegowania dodatek z tytułu pełnionej funkcji w wysokości 0,5 mnożnika podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego oraz dodatek specjalny w wysokości 60% sumy wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego miesięcznie brutto.

Wszystkie opisane aspekty pozwalają na postawienie jeszcze jednego wniosku: sędzia X.1 Y.1 znalazł się w gronie sędziów cieszących się szczególnym zaufaniem ze strony kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości, przekraczającym

granice typowego zaufania jakiego należy oczekiwać w relacjach sędziego – organ władzy wykonawczej (*in concreto* – resort sprawiedliwości).

W sprawie doszło zatem do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

Jarosław Matras

Piotr Mirek

Barbara Skoczowska

[WB]

[r.g.]